

22 травня 2014 року

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО РІДНЕ ПРИБУЖЖЯ 5

Ось уже майже два місяці триває конфліктна ситуація, пов'язана із персоною начальника Миколаївського обласного управління лісового та мисливського господарства (МОУЛМГ) Петра Паламарюка. У номері «РП» від 10 квітня ц.р. (публікація «Щоб ліс рубали чисті руки...») ми детально розповіли про суть цього конфлікту. Нагадаємо, що колективи п'яти лісгоспів Миколаїщини у переважній більшості своїх працівників висловили недовіру П.М. Паламарюку як очільнику лісомисливської галузі регіону. «Бунтівники» підтверджували свою головну вимогу численними фактами та небажанням жити так, як раніше. У відповідь зазначені державні підприємства зазнали... масованих «атак» у вигляді перевірок з боку численних контролюючих органів, а на їх директорів почався неабиякий тиск з метою примусити змінити позицію.

Як ми і обіцяли, крапку в цій історії не ставимо, тим паче, що ситуація із плином часу стає більш напруженою, а в її орбіту залучається дедалі більше людей. Що, звісно, аж ніяк не додає стабільності і без того непростій соціально-політичній ситуації в державі.

По-перше, ми отримали відповідь з Державного агентства лісових ресурсів України. Голова цього відомства В.В. Черняков, уважно вивчивши публікацію в «Рідному Прибужжі», повідомив редакцію, що з метою реагування на критичну статтю Держлісагентством України створено робочу групу із залученням правоохоронних органів, завданням якої є перевірка роботи Миколаївського обласного управління лісового та мисливського господарства. «Хочемо Вас запевнити, – пише далі Валерій Вікторович, – що всі факти будуть ретельно опрацьовані й обов'язково прийнято рішення, про результати якого Ви будете проінформовані додатково». Також голова Держлісагентства України подякував «РП» за висвітлення проблемних питань, що стосуються діяльності лісового та мисливського господарства.

Водночас прореагували на резонансний, що вже вийшов за межі нашого регіону, конфлікт і в Миколаївській обласній раді. 2 травня відбувся «круглий стіл» за участю голови облради Т. Кремінця, народного депутата України І. Бриченка, начальника МОУЛМГ П. Паламарюка та директорів державних лісгосподарських підприємств області. Вислухавши претензії лісівників до Петра Паламарюка, Тарас Кремінць запропонував знайти порозуміння між начальником обласного управління та працівниками лісгосподарських підприємств, заради чого було створено робочу групу у складі директорів лісгоспів – і тих, хто відкрито виступив проти доцільності перебування Петра Паламарюка на нинішній посаді, і тих, хто його підтримує. При цьому пану Паламарюку було запропоновано припинити «репресії» проти опальних директорів.

На жаль, прийняті рішення не було виконано в повному обсягу. На жодному з трьох засідань робочої групи по вирішенню конфлікту так і не з'явилися директори, що стоять на позиціях П. Паламарюка. Тож робоча група засідала в «усіченому» складі, й, проаналізувавши наявні документи, прийшла до висновку, що, цитую, «на обслуговування Паламарюка П.М. лише п'ятьма лісгоспами області за 2013 рік витрачено 505097 гривень (крім суми 3% від реалізації деревини), а при наданні матеріалів ще іншими лісовими господарствами ця сума була б значно більшою».

ЛІСОВУ ГАЛУЗЬ ПРОДОВЖУЄ ЛИХОМАНІТИ...



Враховуючи це, робоча група запропонувала звільнити П.М. Паламарюка з посади начальника обласного управління лісового та мисливського господарства «як такого, що дискредитував себе як керівник та своїми діями завдав значного збитку лісовому господарству Миколаївської області».

Щодо перемир'я, яке запропонував голова обласної ради, то замість нього опальні директори отримали черговий сплеск активності різноманітних перевіряльників. І не тільки.

6 травня, напередодні чергової річниці Великої Перемоги, розпочалася справжня атака на чотири лісгоспи. Так, біля адміністративної будівлі ДП «Веселинівське лісове господарство» відбувся мітинг, на якому зовсім недавно протестувальників гучно вимагали від директора державного підприємства Леоніда Дем'яненка повернути їм кошти за проведення робіт із санітарної рубки лісу на території Мостівського лісництва. «Мало того, що лівова частина учасників «майдану» не працює в нашому лісгоспі, – зазначив Л. Дем'яненко, – вони навіть не заохотили дивитися документи про те, що кошти за здійснені роботи, а це близько 8 тисяч гривень, наш лісгосп уже давно перевів на рахунок приватного підприємства, з яким ми уклали договір

Тарас Кремінць, голова Миколаївської обласної ради:

– З моменту початку конфліктної ситуації мною проведено низку зустрічей з працівниками лісгосподарських підприємств, представниками мисливських товариств, організовано декілька «круглих столів». Зважаючи на ситуацію в країні, сьогодні – не час шукати конфлікти, а час знаходити компроміс. І він обов'язково має бути знайденим, з тим, щоб працівники лісомисливської галузі були впевнені у завтрашньому дні.

на вирубку лісу».

– А те, що цей мітинг був замовним з метою моєї дискредитації, – продовжує Леонід Дем'яненко, – доводить і те, що після акції з усіма його учасниками був проведений «розрахунок» у вигляді чималого кількості горілки та пива, що їх закупили у ближчій крамниці.

На «мітингу» були висунуті й інші «звинувачення» на адресу директора Веселинівського лісгоспу. Йому поставили у провину те, що ще три роки тому було списано два неробочі, іржаві трактори 70-х років випуску, а також не менш старенький мотоцикл. За давним збігом обставин, уже за півтори години після того, як стих п'яний гул «недоволення», на порозі лісгоспу з'явилися невтомні бійці з боротьби за збереження казенного майна. Працівники управління по боротьбі з економічними злочинами обласного УМВС взялися ретельно опитувати всіх членів

комісії зіспісання «металобрукху на колессах», намагаючись знайти бодай якийсь кримінал у діях опального директора.

Ще зо два дні в лісгосп, з метою перевірки та аудиту, приїждють дві працівниці обласного лісомисливського управління. Невдовзі після того, як одна із цих жінок побувала в кабінеті голови Веселинівської райдержадміністрації, туди викликали й директора лісгоспу. Очільник РДА Анатолій Філімонов відверто повідомив Леоніду Дем'яненку, що ставиться питання про доцільність його перебування на цій посаді. Після того, як Леонід Володимирович відмовився добровільно писати заяву про звільнення, він вийшов із кабінету і буквально у дверях зіштовхнувся з... ні за що не здогадаєтесь – Петром Миколайовичем Паламарюком.

Про що точилася розмова між паном Паламарюком та головою райдержадміністрації, історія умовчує, але навряд чи йшлося про шляхетну справу заліснення безкрайніх степових просторів. Адже у Веселинівському лісгоспі того дня начальник обласного управління так і не з'явився, з його колективом та директором зустріч не мав. Можливо, висловлю крамольне припущення, Петро Паламарюк умовляв керівника райдержадміністрації поста-

ми. Я був буквально шокований цим. Навіщо було організувати це шоу?.. Тож у листі губернатору я написав, що нехай вони (Л. Дем'яненко та П. Паламарюк. – А.Т.) або миряться, або обидва йдуть зі своїх посад.

Голова Єланецької райдержадміністрації Ольга Гуліна також відмовилася погоджувати звільнення директора місцевого лісгоспу. Навпаки, Ольга Петрівна написала офіційного листа з пропозицією продовжити контракт із чинним директором Андрієм Сіриком. «Підприємство стабільно працює, а колектив підтримує свого директора, – обгрунтувала власну позицію Ольга Петрівна. – Тож не маю ніякого права і не хочу переступати через людей. Інакше – може бути ще один Майдан». Аналогічні подання надійшли й відносно ще двох бунтівних директорів – О. Чикачова (Вознесенський лісгосп) та М. Гордієнка (Миколаївський лісгосп).

Слід додати, що «синхронно» з іншими лісгоспами 6 травня було гаряче й у ДП «Єланецьке лісове господарство». Туди прибув на трьох (!) машинах озброєний до зубів наряд міліції. Міліціанти оточили адміністративну будівлю та протягом чотирьох (!!) годин мужньо нищпорили по кабінетах, намагаючись перевірити, чи не сплячкують документи. Варто додати, що, як повідомили збендетаженому директору лісгоспу А.

Ігор Бриченко, народний депутат України:

– Петро Паламарюк має піти зі своєї посади, якщо він не може знайти спільну мову з директорами лісгоспів. Потрібно бути в першу чергу людиною, а не цькувати підлеглих. А якщо відверто, то в лісовій галузі знайдеться багато роботи і прокуратурі, й іншим органам...

Сірику самі правоохоронці, «гострий сигнал» надійшов до них від заступника начальника обласного управління лісового та мисливського господарства Л.П. Левадіної.

За озвученою версією, А. Сірик нібито намагався знищити документи, що стосуються відкритого прокуратурою Єланецького району кримінального провадження за фактами нецільового, на думку правоохоронців, використання земельної ділянки площею 11 гектарів у 2011 році. На цьому клаптику землі лісгосп три роки тому посіяв ячмінь, аби бодай чимось поліпшити свій фінансовий стан. Гроші від продажу зерна надійшли на рахунок підприємства, проте Андрія Сірика тепер намагатимуться притягнути до відповідальності за таке «грубе» порушення закону.

Згущуються мари й над головою ще одного опального директора – керівника ДП «Миколаївський лісгосп». Микола Гордієнко потрапив під прес силових відомств тому, що кілька років тому поставив свій підпис на документі про передачу 0,7 га земель лісгоспу на користь Миколаївської міської ради. Крім того, діяльність цього лісгоспу, як і інших, найретельнішим чином перевірили такі державні установи, як Держгірпромнагляд, міжрайонна природоохоронна прокуратура, Держінспекція з питань праці. «Чіплялися навіть до того, – каже М. Гордієнко, – що над розеткою не був установлений надпис «220 вольт».

Так, згідно з наказом начальника територіального управління Держгірпромнагляду, було проведено позапланову перевірку чотирьох лісгоспів, зрозуміло,

яких – Вознесенського, Веселинівського, Єланецького та Миколаївського. В усіх випадках перевіряльники з цієї державної установи знайшли «ряд систематичних порушень», після чого начальник територіального управління Держгірпромнагляду С.М. Еременко не забарився написати листа на ім'я П.М. Паламарюка, в якого вважає за необхідне розглянути питання про відповідність обійманій посаді чотирьох опальних директорів.

Які ще потрібні докази того, що проти нескорених директорів була розгорнута ціла репресивна кампанія, яка включила й «важку артилерію» – відкриті кримінальні провадження? Мета – будь-якими способами усунути «бунтівних» директорів від посад або ж змусити відмовитися від своїх вимог. Висновок про те, хто стоїть за лаштунками цього «терору», нехай зроблять самі читачі.

Дивує інше. Резонансний конфлікт довкола особи начальника обласного управління лісового та мисливського господарства палахкотить уже майже два місяці, а з Державного лісового агентства – ані пари з вуст. Лише зовсім нещодавно, у відповідь на газетну публікацію в «РП», у відомстві створили робочу групу, яка, втім, ще невідомо, коли здійснить перевірку та зробить відповідні висновки. І це в той час, як роботу значної частини лісгосподарських підприємств Миколаїщини буквально паралізовано різноманітними перевіряльниками та кримінальними переслідуваннями, а трудові колективи та їхні очільники працюють у постійному напруженні та страху. З чим пов'язана така неквапливість Держлісагентства? Аж ніяк не хо-

четься погодитися із самими лісівниками, котрі у неформальних бесідах кажуть: «нагорі» поміннялися прізвища, проте раніше відлагоджені методи роботи та схеми залишилися.

Неприємно вражає й роль державних контролюючих органів, котрі, як і в недобрі старі часи, продовжують залишатися надійним інструментом упокоєння «бунтівників». Хіба в них немає іншої роботи, ніж виконувати брудне замовлення на знищення непокірних?

Зрештою, є досить дивною й логіка дій самого Петра Паламарюка. Адже протягом минулих років лісгоспи, які очолюють поєстали директори, аж ніяк не пасли задніх по виконанню виробничих планів лісової галузі. Навпаки, контракти з ним опальними директорами лісгоспів продовжувалися із року в рік. Тепер же саме у цих лісгоспах раптово знайшли силу-силенну порушень «на будь-який смак». Та й на колегії обласного управління, яка відбулася минулого тижня, «бунтівним» лісгоспам дісталася «на горіхи». Тож навіть якщо зараз Петру Миколайовичу і вдасться домогтися звільнення одразу чотирьох керівників, постане інше питання: яким чином він здійснював контроль за виробничими підрозділами по виконанню державних завдань і хто має нести за це відповідальність?.. Палиця, як відомо, має два кінці, і ще невідомо, який із них вдарить найболючіше.

■ Андрій ТЮРІН

P.S.: Петро Паламарюк категорично відмовився відповідати на запитання «РП» та жодним чином не прокоментував проблемну ситуацію, що склалася.